

Universitätsbibliothek Paderborn

**Apologia Pro Conscientiis infirmis, Sev Responsio Benigna
Pro securitate dictaminis practici super certa
probabilitate fundati**

**Fibus, Bartholomaeus
Schweitzer, Johannes**

Coloniæ, 1682

§. Primus. Paratur ingressus in Controversiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39304

— 7 —
— 7 —

RESPONSIONIS APOLOGETICÆ,

Ad Authorem Dissertationum
directæ

C A P U T I.

Status Controversiæ & levis autho-
ritas doctrinæ probabilioristicæ
ex ortu & progressu ejus expen-
ditur.

S. PRIMUS.

Paratur ingressus in Controversiam.

ADM. REV. & EXIMIE P. M.

- I. Emo è rudiore & simpliciore ho-
minum genere pervolvens opuseu-
la Paternitatis Vestræ, facile dubi-
tabit, quin ipsa mereatur bene de
Rep. Christiana, quam tot in lucem editis Dis-
sertationibus Theologicis, non crudire solùm,

sed excitare etiam nititur ad virtutis perfectio-
nem. Nunquid aurea sacula viveremus, & pro-
scriptâ inutili vitilitigitorum turbâ , Superum
Pax in Mortalium sedes commigrasse videretur,
si, quemadmodum docere hortando & incre-
pando promptum est Paternitati Vestræ; ita so-
cialem vitam ex divinis consiliis instituendi
voluntas æquè omnibus præstò esset? Nunc
autem Frater cum Fratre iudicio contendit , inju-
riā facit, fraudat, devorat: & rari apparent nantes
in gurgite vasto, de quibus 2. Cor. 10. Sustinetis,
si quis vos in servitutem redigit, si quis extollitur,
si quis in faciem cœdit. Nec miremur magnopere
ætatis nostræ fortunam. Cùm enim de ipso
Magistro Doctorum legamus Actorum cap. 1.
Cœpit JESUS facere & docere; & vix tantillum
tamen pusilli gregis ex ea hominum multitudi-
ne ad perfectionis Evangelicæ studium pertra-
xerit: quid speremus effecturos nos, qui insta-
biles sumus in omni opere & doctrina , dum au-
demus exhortari ad ea, quæ sanctè observare nec
ipsi præsumimus? atque utinam exhortari so-
lum: & non legum novarum laqueos texere,
quibus irretitæ miserorum conscientiæ in pec-
cata formalia præcipites ruant. Nullus reperi-
tur Theologicis vel mediocriter tintitus, quin
maximè increpandas ducat incautas Muliercu-
ias, quæ zelo pietatis, sed non secundùm scien-
tiam, ad mendaciolum quodvis à parvulis prolatū,

ad li-

adlicentius verbum, ad insolentiam puerilem, identidem inclamant & intentant cruces, rogos, gehennas. Quid enim, nisi conscientias erro- neas injiciunt, quibus infirmi, dum ab ejusmodi levitatibus abstinere haud satis valent, velut ru- dentibus ad inferos detrahantur? & laudabi- mus, si legum inexpertis, quos parvolorum loco, Magistri Theologi habere debent, quispiam le- gis Doctor in clamet: Piaculum grande, mortale nefas, dignum gehennâ facinus, nisi in dubio, *juris probabilius ubique & tutior pars eligatur?*

2. *Periculose*. (ut inquit Angelicus Doctor Quodl. 9. q. 7. a. 15, in O.) determinatur aliquid esse peccatum mortale, nisi expressa veritas habeatur. Quo articulo idem S. Thomas sic argu- mentatur: illud quod vergit in commune pericu- lum, non est ab Ecclesia sustinendum; sed Ecclesia sustinet, ut aliqui habeant duas Prebendas, ergo in hoc non est periculum peccati mortalis. Applico: Sed Ecclesia semper sustinuit, & adhucdum su- stinet doctrinam probabilisticam in dubio Juris (posteaquam licet ad tam acre & strictum ex- amen apud Romanos vocata est, & velut in igne probam sustinuit, frustrà interpositis tam mul- tiplicibus æmolorum postulationibus pro ea condemnanda) ergo in hac non est periculum peccati mortalis. Major est doctrina D. Thomæ. Minor est evidens. Conclusio in forma. Unde Sic fortius procedo: quia si periculoso est

A §

semper

semper, determinare, *aliquid esse peccatum morale, nisi expressa veritas habeatur*: longè erit periculofius, & scandali res plena, in negotio imprimis tam pericolosæ praxeos, si contra communiorum & saniorem meliorum Doctorum sensum ita determinetur: atqui hoc sit in praesenti à Paternitate Vestra, ut fusiùs ostendam: ergo. Nisi autem ad lucem quoque evidenter comprobāro, argumenta P.^{ti}s V.^{ra} ex autoritate trium Ecclesiæ Doctorum, ad quorum scilicet mentem intitulatur Libellus DISSERTATIONIS TRIPPLICIS, tam falsò, quam speciosè deducta, ne umbram quidem habere tenuissimæ probabilitatis pro opinione probabilioristica, fatebor, quod revera sim ignorans, uti me vocat quidam Doctissimus F. Leonardus in sua approbatione.

3. Si proindè legem tametsi certissimè latam non raro dissimulari apud imperitos jubet ordinatae Charitatis & vel minimæ discretionis lex, ne videlicet pereat infirmus in nostra scientia frater, propter quem Christus mortuus est I. Cor. 10. quomodo non maximè verebitur vir intelligens & prudens legis omnino incertæ; ne dicam fictæ; & legis tam arduæ, tam intolerabilis obligationē certam, cuivis hominum statui in morum quavis materia, contra torrentem Doctorum ac Theologorum totius Ecclesiæ, & pacificam à tot sæculis possessionem, injicere in non dubium salutis æternæ periculum? Nescitis quoniam sic peccantes in

tes in fratres, & percutientes conscientiam eorum infirmam, in Christum peccatis? 1. Cor. 10.

4. In his, quæ sunt abundantioris justitiæ, consilium dare & blandè exhortari cum Apostolo omnino laudabile est; iram verò Dei, iudicium, gehennam, quasi habentes mandatum à Domino iis intentare, qui incertis, ut sic loquar, doctrinarum & legum ventis nolint circumferri, hoc non laudo, non probo. Magis etiam improbo ac damno, viros, quos super candelabro Ecclesiæ virtus & doctrina constituit, tot & tales, eò quod sanam Doctrinam sustineant, indignis censuris & epithetis notari: eaque cisis & recusis libellis vulgari, quibus apud facile credulos Lectores in suspicionem falsæ ac damnabilis doctrinæ, in odium planè & invidiam vocentur. *In quo enim judicas alterum (verbis Apostoliutor) te ipsum condemnas. Rom. 2.* Dum ea agis, quæ per nullius vel minimæ probabilitatis speciem velut licita excusari queant. Ex quo & ostenditur longè facilius esse, aliis legem imponere, quam observare. Sed de his posteà; cùm de substantia rei pertractaverimus.

